هولوکاست ، داستانی سودآور برای یهودیان

مجله " بارنز ریویو " (TBR)، در مقاله‌ای عملکرد یهودیان آمریکا و فلسطین در دوران جنگ جهانی اول را مورد بررسی قرار داده است.

در این مقاله آمده است: " پیتر نوویک " (دانشمند برجسته یهودی) اظهار می‌دارد که حتی در جریان جنگ جهانی دوم، جامعه یهودیان فلسطین علاقه اندکی به آنچه در اروپا در حال وقوع بود داشتند؛ حتی در هنگامی که گزارش‌هایی در مورد بی‌رحمی و فجایع صورت گرفته علیه یهودیان شنیده می‌شد. او می‌نویسد: روزنامه The Palestine Post در 25 نوامبر 1942، گزارشی از دولت سقوط کرده لهستان منتشر کرد مبنی بر اینکه هینریش هیملر دستور به قتل تمامی یهودیان لهستانی تا پایان سال 1942، داده است. این گزارش در 4 پاراگراف مختصر آمده بود و فضا و اهمیت بیشتری به " پیروزی خردکننده ارتش شوروی " (در استالینگراد) و " پیشرفت‌های متفقین در بیزرتای تونس " داده شده بود. حتی اخبار مربوط به جنگ اقیانوس آرام از دستور هیملر مهم‌تر جلوه داده شده بود.

در ادامه این مقاله آمده است که: در 30 مارس سال بعد، " نخست‌وزیر معزول بنگال " فضای بیشتری از این روزنامه را در مقایسه با خبر "نیم میلیون یهودی در ورشو کشته شدند "، از آن خود کرده بود؛ البته این گزارش – به غلط - بیان می‌داشت که تمام یهودیان ورشو کشته شده‌اند. یکی از دانشمندان برجسته هولوکاست به نام یهودا باوئر می‌نویسد که روزنامه‌های فلسطینی دوران جنگ در خصوص برخی از امور حزبی سیاسی منطقه، با هیجان زیاد مطلب می‌نوشتند در حالی که کشتار یهودیان در اروپا تنها در صفحات داخلی گزارش می‌شد. "

اما مسئله حتی از این هم به عقب‌تر می‌رود. گرچه امروز آمریکایی‌ها گزارش‌هایی وحشتناک در مورد آزار و اذیت یهودیان آلمان توسط نازی‌ها در سالهای پیش از جنگ، می‌شنوند، اما نوویک اشاره می‌دارد این تصور که یهودیان آمریکا و فلسطین اضافه‌کاری می‌کردند تا هم‌کیشان خود را از چنگ هیتلر نجات دهند، اساساً یک افسانه تاریخی است.

او می‌گوید: تا آن‌جا که به اولویت‌های کلی صهیونیسم باز می‌گردد، واضح است که در آمریکا و فلسطین، کار برای ایجاد کشور یهودی بر کار برای نجات یهودیان اروپا تقدم داشت. حتی شرح‌حال نویس دلسوز "دیوید بن‌گورین " رهبر صهیونیستی که بعدها نخست‌وزیر اسرائیل شد اظهار می‌دارد که بن‌گوریون در عمل کاری برای نجات یهودیان اروپا نکرد و تمام انرژی خود را به چشم‌اندازهای پس از جنگ معطوف داشت. او عملیات نجات را به اسحاق گراونبام واگذار کرد که تأکید کرده بود "صهیونیسم بر همه چیز ارجح است ". توجه یهودیان فلسطین به نجات یهودیان اروپا معطوف شده بود که گراونبام این‌گونه واکنش داد: "اجازه دهید آن‌ها هرچه می‌خواهند بگویند. من تقاضا نمی‌کنم که آژانس یهود هزینه‌ای ... برای کمک به یهودیان اروپا تخصیص دهد. و به عقیده من هرکس چنین تقاضایی داشته باشد، عملی ضدصهیونیستی انجام داده است. "

حتی بعد از واقعه "کریستال‌ناچ " (شب شیشه‌های شکسته) که اکنون حادثه‌ای بدنام شده (و امروزه در یادبودهای رسانه‌ای هولوکاست، به یک افسانه تبدیل شده است) ، هنگامی که حتی دولت انگلستان پیشنهاد داد که هزاران کودک یهودی از آلمان به انگلستان منتقل شوند، بن‌گوریون اظهار داشت "اگر بدانم که با فرستادن کودکان یهودی به انگلستان تمامی آن‌ها نجات

پیدا می‌کنند و با فرستادن آن‌ها به فلسطین تنها نیمی از آن‌ها نجات می‌یابند، گزینه دوم را انتخاب می‌کنم. چرا که ما تنها در مقابل آن کودکان مسئول نیستیم بلکه مسئولیتی تاریخی در مقابل ملت یهود داریم. "

بن‌گوریون بر اساس "فلسفه فاجعه سودآور " – نامی که شرح‌حال نویس او برگزیده است - عمل می‌کرد و گفته است "به نفع ماست که از هیتلر استفاده کنیم ... برای ساخت کشور خودمان ... هرچه مصیبت ناگوارتر باشد، قدرت صهیونیسم بیشتر خواهد شد. "

منبع : خبرگزاری فارس

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.